

T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ

Esas No : 1980/5
Karar No : 1983/13

OZET : Hüküm uyumsuzluğunun oluşması için 2247 sayılı Yasa'nın değişik 24. maddesinde öngörülen koşulların tümü birarada gerçekleşmeyip, sonuçta hüküm uyumsuzluğu oluşmadığından, bu konudaki başvurunun reddi gerektiği hk.

K A R A R

Hüküm Uyumsuzluğunun Giderilmesini İsteyen : Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü
Karşı Taraf : 1-Niyazi Yalçın
Vekili : Av.Yahya K.Zabunoğlu
2-Demirlibahçe Camii Koruma ve Yardım
laşma Derneği
Vekili : Av.Mehmet Çelik

KONU : Adli Yargı yerince verilen izaleyi şuyu kararı ile İdari Yargı yerince (Danıştay) verilen iptal kararları arasında uyumsuzluk yüzünden hakkın yerine getirilmesini olanaksız olması nedeniyle oluşturulan hüküm uyumsuzluğunun giderilmesi istemidir.

OLAY : A) 1-Demirlibahçe Camii Kurma Derneği (Demirlibahçe Camii Koruma ve Yardım
laşma Derneği) tarafından Niyazi Yalçın aleyhine 2.12.1952 günlü dilekçe ile, müştereken malik olunan taşınmazın, satılarak şuyunun izalesine karar verilmesi istemiyle Sulh Hukuk Mahkemesi'ne izaleyi şuyu davası açılmıştır.

2-Ankara 2.Sulh Hukuk Mahkemesi, 28.6.1971 tarihinde, 1971/156-560 sayı ile, taşınmaz malın satışına ve satış bedelinin payları oranında paydaşlara verilmesi suretiyle şuyunun izalesine karar vermiştir.

3-Anılan karar Yargıtay 6.Hukuk Dairesi'nin 21.9.1971 günlü, 3686/3817 sayılı kararı ile onanarak kesinleşmiştir.

4-Satış işlemi için dosya Ankara Gayrimenkul Satış İcra Memurluğuna intikal etmiş, 25.10.1981 günü davasının kıymet takdiri istemi üzerine 28.10.1971 gününde kıymet takdiri için bilirkişi incelemesi yapılmasına karar verilmiş ve 30.10.1971 günlü bilirkişi raporu üzerine 23.5.1972 gününde satış kararı alınmıştır.

5-Bu arada davalı 21.6.1972 günlü dilekçe ile; Ankara 11.Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 1972/394 sayılı dosyasında yapılan tesbite göre şuyunun izalesine karar verilen taşınmazdaki evin %8,56 sının kendisine aidiyetinin ve 158/1488 oranındaki hissesinde 137.500 TL olduğunun belirlendiği, bu durum karşısında satışın tedbir yoluyla tehirini ve muhakemenin iadesini istemiş, Ankara 2.Sulh Hukuk Mahkemesi 28.6.1972 gününde 1971/156-570 sayı ile, iadei muhakeme ve tedbir istemini reddetmiş, bu karar da Yargıtay 6.Hukuk Dairesi'nce 13.10.1972 gününde, 4063/3608 sayılı kararla onanmıştır.

6-28.6.1972 günü yapılan 1.artırmada talip çıkmadığı için,satış 2. artırmaya bırakılmış,8.7.1972 de yapılan 2. artırmada,taşınmazın 231.300 lira bedelle üçüncü kişiye ihale olunmuştur.

7-Davalı 15.7.1972 günlü dilekçe ile,ihaleye fesat karıştırıldığı,bilirkişi raporunun gerçeği yansıtmadığı,6532 Ada 9 parsel yerine 6532 Ada 8 parselin satıldığı,700 m² yerine 744 m² olarak gösterildiği gibi nedenlerle satışa itiraz ederek satışın iptalini istemiş,23.11.1972 günlü dilekçe ile itirazlarını 7.madde halinde sıralayıp 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'ne sunmuştur.

8-Hakimin çekinmesi nedeniyle tevzie tabi tutulan dosya Ankara 1. Sulh Hukuk Mahkemesi'ne intikal etmiş,25.1.1973 gününde,1972/1371-1973/21 sayı ile,"İcra Memurluğunun 7.3.1972 günlü satış kararı ve ilamıyla,gayrimenkulün açık artırma şartname ve tutanağında 6532 Ada 8 Parsel 744 m² gösterilmiş olup,dava konusu ve satışa mevzu taşınmaz 6532 Ada 9 parsel,700 m² bulunduğundan itiraz haklı görülmüş olup,satışın iptaline karar verilmelidir" denerek satış iptal edilmiştir.Bu karar Yargıtay İcra-İflas Dairesi'nce 27.2.1973 günlü,2357/2053 sayılı kararla onanmış,süresinden sonra yapılan karar düzeltme istemide aynı Dairece 25.5.1973 gününde 5091/5639 sayılı kararla reddedilmiştir.

9-Davacının,yeniden kıymet takdiri ve satış talebi üzerine,27.2.1974 gününde,kıymet takdiri yapılmasına karar verilmiş,10.4.1974 günlü raporla taşınmaza 430.000 TL.kıymet takdir edilmiştir.Anılan rapora 3.6.1974 de davalının itiraz etmiş ise de Gayrimenkul İcra Satış Memurluğunca itiraz reddedilmiş,bu karara karşı şikayet ve itiraz üzerine Ankara 1.Sulh Hukuk Mahkemesi 18.7.1974 günü,1972/1371-1973/21 sayı ile,şikayetin reddine karar vermiş,bu kararın temyizi üzerine Yargıtay İcra-İflas Dairesi'de 22.10.1974 gününde,9007/9187 sayı ile,merci kararını kesin olduğundan temyiz dilekçesini reddetmiştir.Bu kararın düzeltilmesi istemide aynı dairece reddedilmiştir.

10-Bu arada kıymet takdirinden itibaren iki yıl geçtiğinden yeniden kıymet takdiri istenmiş,4.9.1975 günlü kıymet takdiri tutanağından sonra aynı günlü bilirkişi raporu ile taşınmaza 585.000 TL.kıymet takdir edilmiştir.Davalı 9.10.1975 gününde bu rapora itiraz etmiş,anılan itiraz;Sulh Hukuk Mahkemesine yapılması gerektiği gerekçesiyle reddedilmiş,buraya yapılan itiraz da 1.Sulh Hukuk Mahkemesi'nce 3.2.1976 günlü,1972/1371-1973/21 sayı ile reddedilmiş ve icranın devamına karar verilmiştir.Kararın Temyiz üzerine,Yargıtay İcra-İflas Dairesi'nce karar kesin olduğu için,temyiz istemi reddedilmiştir.

11-Bu arada 17.10.1975 gününde davacının satış istemi üzerine satış kararı verilmiş,davalı 4.2.1976 günlü dilekçe ile satış kararının iptali ve icranın tehirir istemiş,Ankara 1.Sulh Hukuk Mahkemesi,10.2.1976 gününde,1972/1371-21 sayı ile talebi reddetmiştir.

12-10.2.1976 günü yapılacak satış sırasında davalı,belediyenin ifraz

kararı verdiğiinden bahisle satışın tehirini istemiş, talep gayrimenkul satış icra memurluğunca reddedilmiş, bu satışta talip zuhuru etmemiştir. 20.2.1976 günü yapılacak ikinci satıştan bir gün önce 19.2.1976 da davalı satışın tehirini istemiş, gayrimenkul icra satış memurluğu, şikayeti kabil olmak üzere aynı gün itirazı reddetmiştir. Satış günü verilen aynı nitelikteki dilekçede aynı şekilde reddedilmiştir. Yapılan satışta taşınmaz 300.000 lira bedelle Demirlibahçe Camii Koruma ve Yardımlaşma Derneği'ne ihale olunmuştur. 8.3.1976 günlü gayrimenkul satış İcra Memurluğu, Derneğe ihale olunup, bedelide yattığından dosyayı mahkemeye iade etmiştir. Mahkemece, Çankaya 3. Bölge Tapu Sicil Muhafızlığına yazılı 18.5.1976 günlü, 1971/156 ve 1.6.1976 günlü müzekkerelerle 20.2.1976 günü, ihale ve satış kesinleştiğinden, taşınmazın davacı dernek adına tapuya tescili istenmiş ve tapu idaresince bu müzekkerelere dayanılarak taşınmaz dernek adına hükmen tescil olunup 30.7.1976 günlü tapu senedi tanzim olunmuştur.

13-Davalı 26.2.1976 günlü dilekçe ile 20.2.1976 günü yapılan satışa itiraz ederek, satışın iptalini istemiş, (satış ilanının tebliğindeki usulsüzlük, taşınmazın 775 sayılı yasa himayesinde olduğu, belediyece ifraza karar verildiği, iadei muhakeme isteğinde bulunulduğu v.s.) 10.8.1976 günlü dilekçe ile de ihale ve satışa itiraz vaki olup, kesinleşmeden tapuya tescil yapıldığı, cihetle sehven yapılan tescilin düzeltilmesi için tapuya durumun işari istenmiştir. Bu defa mahkemece tapuya yazılan 8.9.1976 günlü müzekkere ile tescille ilgili müzekkere zuhule musteniş olduğundan, dernek adına tescil yapılmaması, yapılmış ise kaydın eski duruma getirilmesi talep edilmiş, tapu idaresince 30.9.1976 günü yazı ile MK.935.maddesine göre eski hale getirmenin mümkün olamayacağı bildirilmiştir. Bunun üzerine mahkeme 18.9.1976 günlü, 76/47 sayı ile şikayet nedeniyle ihale kesinleşmediğinden taşınmazın hukuki durumunun tescilden önceki hale çevrilmesi amacıyla tapuya yazı yazılmasına karar vermiş, 1.11.1976 günlü müzekkere üzerine de Çankaya 3. Bölge Tapu Sicil Muhafızlığı 8.11.1976 günlü yazı ile taşınmazı, tescilden önceki hukuki duruma getirdiğini bildirmiş, 8.11.1976 günlü tapuyu tanzim etmiştir.

Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi 21.12.1976 gününde, 1976/47-1464 sayı ile, yapılan ihale ve satış, usul ve kanuna uygun olduğundan, yerinde ve doğru olmayan şikayeti reddine karar vermiş; kararın temyizi üzerine Yargıtay 12. Hukuk Dairesi 7.3.1977 gününde 1977/1170-2461 sayı ile kararı onamış, tashihi karar istemini ise 21.9.1977 gününde, 7300/7496 sayı ile reddetmiştir.

14-Bu arada davalı 21.10.1975 günlü dilekçe ile, Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 28.6.1971 günlü, 1971/156-560 sayılı izaleyi şuru kararının iadei muhakeme yoluyla kaldırılması ve tedbir isteminde bulunmuştur. (taşınmazın 775 sayılı yasa himayesinde olduğu, hissenin tam tesbit edilmediği, Danıştay'dan claya emsal teşkil eden bir karar çıktığı, Belediye Encümeninden taşınmazın ifrazının mümkün olduğuna dair karar alın-

dığı, gerekçeleriyle) Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi, 26.3.1979 gününde, 1975/1326-1979/278 sayı ile, davalının iadei muhakeme isteminde ileri sürdüğü hususların daha önce verilen çeşitli kararlarda karşılandığı, iadei muhakeme sebeplerinin H.U.M.K.445.maddesinde belirlenen hallere uymadığı gerekçesiyle talebi reddetmiştir, bu kararın temyizi üzerine Yargıtay 6.Hukuk Dairesi, 21.12.1979 gününde, 5001/10610 sayı ile kararı onamıştır.

15-Çankaya 3.Bölge Tapu Sicil Muhafızlığı, 7.8.1979 günlü, 1324 sayılı yasa ile, taşınmazın halen eski malikleri (davacı ve davalı) adına hisseleri oranında kayıtlı olduğunu bildirerek, ihalenin kesinleşip kesinleşmediği ve taşınmazın son hukuki durumunun açıklanmasını istemiş, mahkemece 28.12.1979 gününde, 1971/156 sayılı müzekkere ile ihale ve satışa itiraz ve iptal davası sonuçlanıp, Yargıtayca onanarak kesinleştiğinden, kesinleşen mahkeme kararlarına ve 18.5.1976 günlü, 1971/156 sayılı müzekkere uyarınca taşınmazın dernek adına tescilinin yapılması istenmiş, ancak aşağıda belirtildiği gibi bu arada hüküm uyumsuzluğu çıktığından, dernek adına tescil yapılamamıştır.

B)1-İzaleyi şuyu davası devam ederken, bu davaya konu taşınmazın paydaşlarından Niyazi Yalçın 9.10.1975 günlü dilekçe ile Ankara Tapu Sicil Müdürlüğüne başvurarak, taşınmazdaki payının müstakil parsel haline getirilmesini veya bu yerin 775 sayılı Yasa'ya göre takyitli olduğunun tapu siciline şerh edilmesini istemiş, istem 18.12.1975 günlü 3457 sayılı işlemle reddedilmiştir. Bu karara vaki itiraz üzerine konu Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Merkez Tapu Komisyonuna intikal etmiş anılan komisyon konuyu incelemiş ve 3.11.1977 günlü, 4289/120 sayı ile, 775 sayılı Yasa'nın 1. maddesi gerekleri yerini getirilmediğinden ifrazen tescil ve tapu kaydına "takyitlidir" şerhi verilmesinin mümkün olmadığına ve tapu sicil müdürlüğü ile tapu sicil muhafızlığı kararlarının yerinde bulunduğuna karar vermiştir. Bu kararın iptali istemiyle Niyazi Yalçın tarafından, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'ne karşı 27.7.1978 günlü dilekçe ile idari dava açılmıştır.

2-Danıştay 6.Dairesi, 4.6.1979 gününde, 1978/2570-1979/2137 sayı ile, davalının durumunun 775 sayılı Yasa'nın geçici 1.maddesinin 2. fıkrasına uyduğu, taşınmazın gecekondulu ıslah bölgesinde olduğu, belediye encümeninin 12.6.1975 günlü, 3942 sayılı kararıyla davacı adına ifrazın yapılmasına karar verdiği, şu hale göre taşınmazın 74 m² sine sahip olan davacı adına müstakil parsel olarak ifrazının 775 sayılı Yasaya ilişkin yönetmenliğin 72. maddesine göre mümkün olduğu, aksine tesis olunan işlemde isabet görülmediği gerekçesiyle, dava konusu Merkez Tapu Komisyonu kararının iptaline karar vermiş ve karar kesinleşmiştir.

C)1-Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, 14.7.1980 günü dilekçe ile Mahkemiz'e başvurarak, Danıştay 6. Dairesi'nin iptal kararı ile Yargıtay 6.Hukuk Dairesi'nin izaleyi şuyu kararının, iadei muhakeme talebinin reddine ilişkin kararın onanmasına ilişkin kararı arasında hakkın yerine getirilmesini imkansız kılacak biçimde hüküm uyumsuz

ğı oluştuğu ileri sürülerek, bunun giderilmesine karar verilmesi istenmiştir.

2-Niyazi Yalçın vekili tarafından verilen cevap dilekçesinde, kararlar arasında hüküm uyumsuzluğı bulunduğu, bu uyumsuzluğın Danıştay kararı dağrultusunda çözülenmesi gerektiği, Demirlibahce Camii Koruma ve Yardımlaşma Derneği vekili tarafından verilen cevap dilekçesinde, Yargıtay 6. Hukuk Dairesi onama kararının, uyumsuzluğın çözümlünde esas alınmıyacağı, ilk mahkeme kararının 1971 yılında kesinleştiği, Danıştay kararının 1979 yılında verildiği, uyumsuzluğın Adli Yargı yeri kararı doğrultusunda çözümlenmesi gerektiği bildirilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE : Türk Ulusu adına yargı yetkisini kullanan Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü; Servet Tüzün'ün Başkanlığı'nda, Zekai Özdil, şerafettin Seyhan şerafettin Kaya, şafak Nuri Sancar, Mehmet Karaarslan ve Mustafa şahin'in katılmalarıyla yaptığı 31.1.1983 günlü toplantıda, geçici raportör Hakim M. İlhan Dinç'in raporu ile dosyadaki belgeler, Cumhuriyet Başsavcılığı'nın hüküm uyumsuzluğı oluşmadığından başvurunun reddi gerektiği, Danıştay Başsavcılığı'nın hüküm uyumsuzluğı oluştuğundan Adli ve İdari Yargı yeri kararları kaldırılarak Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'nce verilen karar doğrultusunda karar verilmesi gerektiği yolundaki düşünce yazıları okunduktan; toplantıya, Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan Yardımcı Durmuş Ganiöğlü ile Danıştay Başsavcısı Alirıza Aplarslan'ın; koşulları gerçekteleşmediğinden hüküm uyumsuzluğının oluşmadığı, bu nedenle başvurunun reddi gerektiği biçimindeki sözlü açıklamaları dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

2247 sayılı Yasa'nın 25. maddesi son fıkrasına göre duruşma yapılmasına gerek görülmeyerek, evrak üzerinde incelemeye geçildi.

Danıştay 6. Dairesi'nin 4.6.1979 günlü, 1978/2570-1979/2137 sayılı kararı ile Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin, izaleyi şuyu kararının iadei muhakemesi istemi üzerine verdiği 26.3.1979 günlü, 1975/1326-278 sayılı ve iadei muhakeme talebinin reddine dair kararının onanmasına ilişkin Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin 21.12.1979 günlü, 5001/10610 sayılı kararı arasında hüküm uyumsuzluğı bulunduğu ileri sürülüyorsa da, hüküm uyumsuzluğını oluşturması gereken Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 28.6.1971 günlü, 1971/156-560 sayılı şuyunun izalesine ilişkin kararı ile, Danıştay 6. Dairesi'nin 4.6.1979 günlü, 1978/2570-1979/2137 sayılı iptal kararıdır. Zira Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin onama kararına konu olan Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin iadei muhakeme isteminin reddine ilişkin 26.3.1979 günlü, 1975/1326-328 sayılı kararı ve sonuçta onama kararı için esasını halleden kararlar değildir. Bu itibarla hüküm uyumsuzluğı konusunun Ankara 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 28.6.1971 günlü, 1971/156-560 sayılı kararı ile Danıştay 6. Dairesi'nin 4.6.1979 günlü, 1978/2570-1979/2137 sayılı kararları muvacehesinde incelenmesi gerekir.

Bu genel açıklamanın ışığı altında öncelikle anılan kararlar arasında hüküm uyumsuzluğu bulunup bulunmadığı, başka bir anlatımla 2247 sayılı Yasa'nın 2592 sayılı Yasa ile değişik 24.maddesinde hüküm uyumsuzluğu için öngörülen koşulların gerçekleşip gerçekleşmediği araştırılmalıdır.

Anılan maddeye göre, hüküm uyumsuzluğunun varlığının kabul edilebilmesi için, Adli, İdari veya Askeri Yargı mercilerinden en az ikisi tarafından görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş birbirine uymayan kararların bulunması, bu kararların aynı konuya ve sebebe ilişkin ve kararlar arasındaki uyumsuzluktan dolayı hakın yerine getirilmesinin olanaksız olması, ayrıca en az taraflardan birinin aynı bulunma gerekmektedir.

Anılan maddeye göre olayda; hüküm uyumsuzluğunun oluşması için gereken koşullardan Adli ve İdari yargı yerleri tarafından görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş ve kesinleşmiş birbirine uymayan iki kararın bulunması, kararların aynı konu ve sebebe ilişkin olması, taraflarından birinin aynı bulunması koşulları gerçekleşmiş ise de kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesinin olanaksız hale gelmesi koşulu gerçekleşmemiştir. İki unsuru içeren bu koşulun unsurlarından biri Adli ve İdari Yargı yeri kararlarının çelişkili olması, öteki de bu çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunmasıdır.

Adli ve İdari Yargı yeri kararları arasında; bu kararlardan biri dava konusu taşınmazın aynen taksiminin mümkün olmayıp, satış suretiyle paydaşlığın giderilmesi, öteki ise taşınmazın taksiminin mümkün olduğu ve hissedarlar adına hisseleri oranında iktisadın tescilli edilmesi gerektiğine ilişkin olup, açıkça birbiriyle çelişmekte ise de, bu çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesinin olanaksız hale geldiği söylenemez.

Zira; çelişen kararlardan biri infaz edilmiş ve hak yerine getirilmişti. Şöyleki; Adli Yargı yerince verilen ve taşınmazdaki paydaşlığın satış suretiyle giderilmesine ilişkin izaleyi şuytu kararı Yargıtayca onanarak kesinleşmiş, bu karar uyarınca taşınmaz satılarak paraya çevrilmiş ve satış derecattan geçerek kesinleşmiştir. Kesinleşen satış ^{ile} izaleyi şuytu kararı infaz edilmiş ve taşınmazı satın alan taşınmazın tamamına malik olmuştur. Gerçekten Medeni Kanunun gayrimenkul mülkiyetinin iktisabına ilişkin 633. madde gayrimenkul mülkiyetinin iktisabı için tapu siciline kaydın şart olduğunu hükme bağlamışta ise de; işgal, miras, istimlak, cebri icra ^{icra} tarzıyla veya mahkeme ilamıyla bir gayrimenkul iktisap eden kimse tescilden önce dahi ona malik olur, ancak tescil yapılmadan temlik tasarruflarında bulunulamaz hükmünü de içerdiğinden, bu hüküm uyarınca mülkiyet satış suretiyle taşınmazı satın alana geçmiş ve satın alan taşınmazın tamamına malik olmakla taşınmaz paydaşlık son bulmuştur. Öte yandan cebri ^{icra} tarzıyla taşınmazın satışına ilişkin icra ve tasarrufların 134. maddesinde yer alan ve icra dairesi tarafından gayrimenkul kendisinin

ihale edilen alıcı, o gayrimenkülün mülkiyetini iktisap etmiş olur yolundaki hükümde ihaleye; taşınmazın mülkiyetini iktisap sonucunu tanımakta, tescil için tapuya yapılacak tebligatın; şikayet süresinin geçmesi veya şikayetin sonuçlanmasından sonra yapılmasını hükme bağlamakta, böylece MK.633.maddesinde olduğu gibi, cebri icra yoluyla ve ihale suretiyle taşınmazı iktisap edenin de ona malik olacağını öngörmektedir.

Yukarıda yapılan açıklamalara göre; izaleyi şuyu kararı uyarınca verilen satış kararı üzerine satılan, ihale ve satışı kesinleşen, mülkiyeti bu ihale ile alıcısına geçen ve alıcının tamamına malik olmak suretiyle paydaşlığın giderildiği taşınmaz ile ilgili Adli Yargı yerinin izaleyi şuyu kararı, infaz olduğundan ve esasen idare yargı yerince karar verildiği tarihte, taşınmazın tamamı alıcının mülkiyetine geçip paydaşlık kalmadığından, birbiriyle çelişen Adli ve İdari Yargı kararları yüzünden hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması koşulu gerçekleşmemektedir.

Böylece satış kesinleştiğinden ve bu satışla mülkiyet alıcıya intikal ettiğinden tapu idaresince yapılacak işlem; MK.633. ve İLK 133 ve 134.maddelerine göre Mahkemenin 28.12.1979 günlü, 1971/156 sayılı müzekkeresi uyarınca taşınmazı alıcı adına tescil ve önceden yerine getirilen hakkın ortaya koymak ve belirtmekten ibaret olmakta ve hüküm uyumsuzluğunun giderilmesini isteyen tarafından ilamın yerine getirilmemesi hali de bahis konusu olmamaktadır.

Bu durumda, hüküm uyumsuzluğu için 2247 sayılı Yasa'nın değişik 24. maddesinde öngörülen koşulların tamamı gerçekleşmemiş olmakla başvurunun reddine karar verilmelidir.

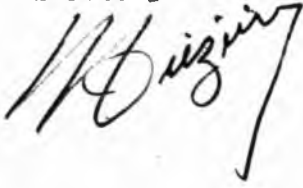
.../...

du

S O N U Ç : Ankara 2.Sulh Hukuk Mahkemesi ile Danıştay 6.Dairesi kararları arasında,2247 sayılı Yasa'nın 2592 sayılı yasa ile değişik 24. maddesinde hüküm uyumsuzluğunun varlığını için öngörülen koşulların tümü gerçekleşmediğinden başvurunun reddine Şafak Nuri Sancar ve Şerafettin Kaya'nın karşı oylarıyla ve oyçokluğuyla 31.1.1983 gününde kesin olarak karar verildi.

Başkan

Servet Tüzün

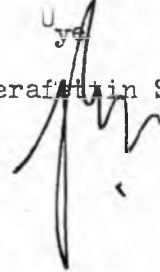
Üye

Zekai Özdiil

Üye

Şerafettin Seyhun

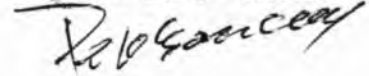
Üye

Şerafettin Kaya

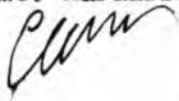
Üye

Şafak Nuri Sancar

Üye

Mehmet Karaarslan

Üye

Mustafa Şahin

18.2
G/T.

Bu kararın Resmî Gazetesinde
yayımlanması için Başkan

Başkan

Esas No : 1980/5
Karar No : 1983/13

KARŞI OY YAZISI

Demirlibahce Camii Koruma ve Yardımlaşma Derneği tarafından Niyazi Yalçın aleyhine 2.12.1952 günlü dilekçe ile müştereken malik oldukları taşınmazın satılarak şuyun izalesine karar verilmesi istemi ile sülh Hukuk Mahkemesinde izaleyi şuyu davası açılmıştır.

Dava bir çok safhalardan geçtikten sonra en sonunda 4.2.1976 gününde satış yapılmış ve sözü edilen camii koruma ve yaptırma derneği 300.000 liraya bu yeri almış ve taşınmaz tapuya tescil edilmiş ve yine mahkeme kararıyla ihale kesinleşmediğinden yapılan tescili iptali istenmiş ve tapuca yeni tapu tanzim edilmiş ve eski hukuki duruma getirilmiştir.

Bu arada tapu sicil müdürlüğüne paydaşlardan Niyazi Yalçın tarafından yapılan müracaatla payının müstakil parsel haline getirilmesi istenmiş ve durum tapu ve kadastro Genel Müdürlüğü merkez tapu komisyonuna kadar itiraz yoluyla gitmiş ve red üzerine dava yoluyla Danıştaya intikal etmiştir.

Danıştay, 775 sayılı Yasanın geçici 1.maddesi kapsamında olduğunu, Belediye encümeninin davacı adına ifrazın yapılmasına karar verdiği ve müstakil parsel olarak ifrazın mümkün olduğunu ve aksine tesis edilen işlemin iptaline karar vermiştir.

Yukarda açıklanan duruma göre tapu idaresine ibraz edilen iki kesin ilan mevcuttur. Birinde ifrazın yapılması ve müstakil tapu verilmesi gerektiği yolunda, diğeri izaleyi şuyu kararı gereğince yapılan satış sebebiyle paydaşlardan ^{birine} tüm parsel için tapu verilmesi yolundadır.

İdare haklı olarak hüküm uyuşmazlığı vardır diyor ve uyuşmazlık mahkemesine başvuruyor. Mahkememizce hakkın yerine getirilmesi imkan kalmadığından 2247 sayılı Yasa'nın 2592 sayılı Yasa ile değişik 24.maddesi uyarınca hüküm uyuşmazlığını çözmesi gerekir.

Bu nedenle çokluk kararındaki gerekçe ile hüküm uyuşmazlığı bulunmadığı yolunda verilen karara katılmıyorum.

Üye

Şerafettin Kaya

G/T.

Esas No : 1980/5
Karar No : 1983/13

KARŞI OY YAZISI

2247 sayılı Yasa'nın 2592 sayılı yasa ile değişik 24.maddesi, Adli, İdari ve Askeri Yargı mercilerinden en az ikisi tarafından görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş, aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflardan en az biri aynı olan ve kararlar arasında çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesi olanaksız bulunan hallerde hüküm uyumsuzluğunun varlığının kabul edileceğini belirtmiştir.

Olayımızda Adli Yargı yerince verilen kararlarda, dava konusu taşınmazın aynen taksiminin mümkün olmadığı, ancak satış yolu ile paydaşlığın giderilmesi gerektiği, İdari Yargı yerince verilen kararda ise, taşınmazın taksiminin mümkün olduğu ve paydaşlar adına payları oranında ifrazen tescil edilmesi gerektiği hüküm altına alınmıştır. Bu suretle Adli ve İdari Yargı organlarınınca verilmiş ve kesinleşmiş, aynı kuvvetle birbirleri ile çelişen iki karar ortaya çıkmış ve bu çelişki yüzünden hakkın yerine geterilmesi imkansız hale gelmiştir.

Adli Yargı yerince verilen kararın İdari Yargı kararından önce verilip kesinleşmiş olması, hakkın yerine getirilmesi yönünden idareye ilk karar lehinde bir seçim yapma imkanı sağlayacağı anlamını taşımaz.

İhtilafı 6532 ada 9 parseli teşkil eden 700 m² miktarındaki "müşterek mülkiyet olarak halen tapu kayıtlarında Demirlibağçe Camii Koruma ve Yardımlaşma Derneği ile paydaşı Niyazi Yalçın adına kayıtlı bulunmakla, ihtilâf çıkmadan önceki halini aynen korumak tadır. Bu durum ise, idare yönünden ortada bir hüküm uyumsuzluğunun varlığının açık kanıtıdır.

İdarenin bu iki karardan herhangi birine göre tapu sicilinde değişiklik yapması imkanı düşünülebilir mi. Örneğin; Adli Yargı kararına göre paydaşlığı giderip taşınmazı dernek adına tapuya tescil edebilir mi; yada İdari Yargı kararına göre Dernek ve Niyazi Yalçın adına paydaşlık oranına göre taşınmazı tescil etmek suretiyle her biri için ayrı ayrı tapu senedi tanzim edebilir mi. İdare elinde bulunan bir iki karar karşısında bunlardan hiç birini yapamadığına göre, olay'da bir hakkın yerine getirilmesinin söz konusu olamayacağı açıktır.

Kararlar arasında açık ve seçik olarak gözükebilen bu çelişkinin hüküm uyumsuzluğu olarak ele alınıp Uyuşmazlık Mahkememizce çözümlenmesi gerekirken, ortada hüküm uyumsuzluğu bulunmadığı ve hakkın yerine getirilmesinin imkân dahilinde olduğu yolundaki çokluk kararına katılmıyorum.

Üye

Şafak Nuri Sancar

Şafak Nuri Sancar